

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 647/2026
04.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алексе Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 247/25 од 23.12.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 24/26 од 06.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алексе Алексића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 247/25 од 23.12.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 24/26 од 06.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 247/25 од 23.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено је одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а уколико наведену казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и остале трошкове кривичног поступка, о којима ће бити

одлучено посебним решењем, након прибављања података о висини истих, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 24/26 од 06.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Јагодини К 247/25 од 23.12.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Алекса Алексић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи првостепену пресуду у корист окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Иако бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да се оштећена не може сматрати чланом породице у смислу одредбе члана 112. тачка 28) Кривичног законика и да стога није испуњен законски услов за постојање кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 194. став 5. Кривичног законика прописано је кажњавање оног ко прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона којим се уређују породични односи.

Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљени АА у време и месту означеном у изреци пресуде „...у урачунљивом стању, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, прекршио меру заштите од насиља у породици коју му је суд одредио правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини П2 97/24 од 24.04.2024. године, на тај начин што је позвао телефоном оштећену ББ... на њен број....и броја....и упутио јој речи „Је.аћу ти мајку“, након чега је оштећена, пошто му је препознала глас, везу прекинула, а био је свестан своје радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице.“

По оцени овог суда, из чињеничног описа кривичног дела описаног у изреци првостепене пресуде за које је окривљени АА оглашен кривим произилазе сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног – да је прекршио меру заштите од насиља у породици која му је одређена правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини П2 97/24, тако што је телефоном контактирао оштећену, иако му је такво поступање било забрањено, тако и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да у конкретном случају нису испуњена законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика и да је правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Својство оштећене као лица у односу на које је окривљеном правноснажном судском одлуком изречена мера заштите од насиља у породици произилази из пресуде Основног суда у Јагодини П2 97/24 донете у поступку уређеном породичноправним прописима, па су без утицаја супротни наводи браниоца, којима се оспорава постојање тог својства.

Врховни суд се није упуштао у разматрање и оцену осталих навода захтева, којима бранилац оспорава и полемиче са разлозима правноснажних пресуда, с обзиром да на тај начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, сходно члану 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић